

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2005 r. przez P przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-103/05)**

(2005/C 132/54)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 11 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga P zamieszkałej w Barcelonie (Hiszpania), reprezentowanej przez Matíasa Grifula i Ponsatiego, adwokata z Ilustre Colegio de Barcelona, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji z dnia 28 października 2004 r., jak również decyzji z dnia 10 maja 2004 r.;
2. ustalenie istnienia prawa skarżącej do otrzymywania wynagrodzenia w okresie od 15 kwietnia 2004 r. do chwili wydania jej opinii medycznej uznającej ją za zdolną do pracy, oraz
3. obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Niniejsza skarga została skierowana przeciwko decyzji organu powołującego z dnia 28 października 2004 r., w której, po tym jak służba medyczna pozwanej potwierdziła, że skarżąca była w stanie przeprowadzić się i pracować na pół etatu, potwierdza się zawieszenie wypłaty jej wynagrodzenia od dnia 15 kwietnia 2004 r. do daty objęcia przez nią funkcji w siedzibie w Brukseli.

W tym względzie stwierdza się, że skarżąca, której mianowanie na stanowisko w Przedstawicielstwie Komisji w Barcelonie uzasadnione zostało okolicznościami rodzinnymi, cierpi na zespół lękowo — depresyjny będący wynikiem likwidacji jej stanowiska pracy w tym Przedstawicielstwie.

Na poparcie swoich żądań, skarżąca podnosi:

- naruszenie art. 11, 12 i 13 Europejskiej Karty Społecznej, w zakresie przyznanych przez nią praw do ochrony zdrowia, zabezpieczenia społecznego, pomocy społecznej i medycznej;
- naruszenie II części Europejskiego Kodeksu Zabezpieczenia Społecznego z dnia 16 kwietnia 1964 r., w szczególności zaś jego art. 10, w zakresie, w jakim przyznając prawo do wizyt domowych, jednocześnie przyznaje prawo do tego, żeby chory nie musiał przemieszczać się poza swoje miejsce zamieszkania;
- naruszenie art. 10 Konwencji MOP nr 102 oraz art. 13 Konwencji MOP nr 130;

— naruszenie art. 72 i 73 regulaminu pracowniczego.

Wreszcie skarżąca twierdzi, iż nieznanne są jej powody, dla których proponuje się jej możliwość pracy jedynie na pół etatu.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2005 r. przez Davida Tasa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-124/05)**

(2005/C 132/55)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 2 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Davida Tasa**, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jeana-Noëla Louisa oraz Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich**.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/A/4/03 o niedopuszczeniu skarżącego do testów,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący, mający dyplom uniwersytecki „M. SC. in Business Administration”, zgłosił się do udziału w konkursie EPSO/A/4/03 mającym na celu utworzenie rezerwy dla naboru asystentów administratorów w grupie zaszeregowania A8 w dziedzinach dotyczących audytu. Kwestionuje on decyzję komisji konkursowej o niedopuszczeniu go do konkursu ze względu na to, że jego dyplom nie spełniał warunków przewidzianych w ogłoszeniu o konkursie.

Na poparcie skargi skarżący podnosi naruszenie warunków uczestnictwa ustalonych w ogłoszeniu o konkursie, jak również oczywisty błąd w ocenie. Skarżący podnosi również, że co najmniej dwóch innych kandydatów, których dopuszczono do testów, miało ten sam dyplom wydany przez ten sam wydział tej samej uczelni i na tej podstawie powołuje się na naruszenie zasady równego traktowania.